

РЕШЕНИЕ

№ 434

гр. Кърджали, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Грета Денчева

при участието на секретаря Марияна Суркова
като разгледа докладваното от Грета Денчева Гражданско дело № 20235140100889 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 237 от ГПК.

Постъпила е искова молба от ЕТ "Л." против „Артекс България“ ЕООД, в която се сочи, че на 22.03.2021 год. страните са сключили безсрочен договор за транспортни услуги, по силата на който ответникът му възложил, а ищецът приел да извършва превоз на работниците му по посочените в чл.1 от договора маршрути. С анекси към този договор от 01.02.2022 год. и 03.05.2022 год. било предоговорено заплащането по договора. Ищецът твърди, че добросъвестно, изцяло и точно е изпълнявал, а и понастоящем изпълнява поетите задължения по договора, като на 30-то число на всеки месец представял на ответника фактури за извършения превоз, по които следвало до 20-то число на следващия месец ответникът да му изплаща изцяло стойността на всяка една от фактурите за предходния месец изцяло, по банков път с платежно нареждане по сметка на ищеца. Твърди се, че до м. март 2022 год. ответникът спазвал договореностите, но от м. април 2022 год. спрял да заплаща договорените и извършени транспортни услуги, които ищецът продължавал добросъвестно и понастоящем да му извършва. Твърди, че ответникът не е изпълнил договорното си задължение към ищеца по множество фактури за времето от м. април 2022 год. до м. май 2023 год. С настоящата искова молба предявява претенция за плащане на дължимо от ответника обезщетение за забава върху неплатена главница по фактура № 0000001122/31.01.2023 год. - в размер на 11 916.00 лева, като с искова молба с

вх. № 6049/30.06.2023 год. по описа на Районен съд – Кърджали е предявил претенция за плащане на главницата по тази фактура. Моли да се постанови решение, с което да бъде осъден ответника да му заплати сумата в размер на 491,40 лева, представляваща обезщетение за забава на основание чл. 86 от ЗЗД - лихва за забавено плащане по фактура № 0000001122/31.01.2023 год. върху сумата в размер на 11 916.00 лева, представляваща главница по фактурата, за времето от 21.02.2023 год. (деня следващ датата на падежа по Договора от 22.03.2021 год.) до 30.06.2023 год.-(дата на предявения иск за плащане на дължимата сума като главница пред РС-Кърджали), както и направените по делото съдебни, деловодни, адвокатски и др. разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който не оспорва исковата претенция, доколкото действително главницата на задължението не била платена своевременно и е възникнало задължение за заплащане на обезщетение за забавата в размер на законната лихва, която се изчислява в размера, предявен от ищеца. Сочи, че дружеството не е в състояние да плати задълженията си, поради което е образувано търговско дело № 20235100900033 по описа на Окръжен съд Кърджали за откриване на производство по несъстоятелност. С оглед липсата на спор, както и на фактическа и правна сложност, прави възражение за прекомерност на претендираните от ищеца разноски за адвокатска защита.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл.86 от ЗЗД.

В случая са налице предпоставките, установени в разпоредбата на чл. 237, ал. 1 ГПК, поради което и съдът е прекратил съдебното дирене и е постановил, че следва да се произнесе с решение съобразно заявеното от ответника признание на иска.

Признанието на иска е процесуално действие на ответника, с което той заявява, че се отказва от защита срещу иска, защото искът е основателен, като за прилагане на разпоредбата на чл. 237, ал. 1 ГПК следва да е налице и кумулативно изявление на ищеца, за постановяване на решение по чл. 237 ГПК.

Признанието на иска е свързвано със специфични правни последици. Съгласно разпоредбата на чл. 237 ГПК признанието на иска е основание за прекратяване на съдебното дирене и постановяване на решение с оглед

признанието, при такова искане от ищеца. Т. е. съдът преустановява извършването на по-нататъшни действия по събирането и преценката на доказателствата, установяващи въведените твърдения, и следва да постанови съдебен акт, без да изследва основателността на иска и да прави собствени фактически и правни изводи по предмета на спора. Искът следва да бъде уважен така, както е предявен.

В случая установените от законодателя кумулативно изискуеми предпоставки за постановяване на решение при признание на иска са налице, доколкото с отговора на исковата молба ответникът е заявил, че признава предявения иск. Ищецът, чрез процесуалния му представител, е поискал постановяване на решение при признание на иска, което е заявено в последното по делото съдебно заседание. Не са налице и отрицателните предпоставки, установени в разпоредбата на чл. 237, ал. 3 ГПК, а именно – признатото право да противоречи на закона или на добрите нрави или да е признато право, с което страната не може да се разпорежда. Исковата претенция не е от категорията на тези искове, за които законодателят изрично е постановил изключение за приложението на разпоредбата на чл. 237 ГПК - по брачни искове - чл. 324 ГПК; по искове за гражданско състояние - чл. 334 ГПК и по иск за поставяне под запрещение чл. 339 ГПК.

По така изложените съображения предявения иск следва да бъде уважен.

При този изход на делото в полза на ищеца и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да се присъдят претендираните от него разноси в общ размер на 450 лв. , от които 400 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 50 лв. за заплатена държавна такса. Съдът намира, че направеното възражение от ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. е основателно, като същото следва да се намали до предвидения минимум от 400 лв., съгласно чл.7, ал.2, т.1 от НАРЕДБА № 1 ОТ 9 ЮЛИ 2004 Г. ЗА МИНИМАЛНИТЕ РАЗМЕРИ НА АДВОКАТСКИТЕ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ, с оглед цената на иска и фактическа и правна сложност на делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА "АРТЕКС БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК 108028586, със седалище и адрес на управление: гр. Кърджали, п.к. 6600,бул. БЪЛГАРИЯ №

2Б, представлявано от управителя Светла Петкова Кривошапкова да заплати на ЕТ "Л.", с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : Община Кърджали *****, представляван от едноличния търговец Л. Ю. М., на основание чл. 86 от ЗЗД, сумата в размер на 491,40 лева - представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху дължима главница по фактура № 0000001122/31.01.2023 год. в размер на 11 916.00 лева, за времето от 21.02.2023 год. (деня следващ датата на падежа по Договора от 22.03.2021 год.) до 30.06.2023 год.-(дата на предявения иск за плащане на дължимата сума като главница пред РС-Кърджали).

ОСЪЖДА "АРТЕКС БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК 108028586 , със седалище и адрес на управление: гр. Кърджали, п.к. 6600,бул. БЪЛГАРИЯ № 2Б, представлявано от управителя Светла Петкова Кривошапкова да заплати на ЕТ "Л.", с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : Община Кърджали *****, представлявано от едноличния търговец Л. Ю. М., сума в общ размер на 450 лв. разности по делото, от които 400 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 50 лв. за заплатена държавна такса.

Присъдените суми могат да бъдат платени по следната банкова сметка на ищеца: : IBAN BG22BUIN***** Банка „ Алианс -България „ АД гр. София, с титуляр на сметката "АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО Д. и БОЯДЖИЕВ".

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Кърджалийския окръжен съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____